

Yüksel!

Yüksel, yalnız bir dünyada çok kalabalık olan içini cebine tıktırdı. Gözlerini yıldızlara dikti, son dumanını üfleyip metroya koşarcasına bindi. Her şeye kadir olanın kadrini yeterince bilmeyişi üzerine içinde oluşan hüznü her ne kadar metro ahalisine kusmak istese dahi cebine tıktırdığı kalabalıklar boğazını tıkiyordu. Belki bu yüzden sigarayı fazla içiyordu, boğazındaki tıkanıklığı katranladeşmek istiyordu. Kulağına metrodan bir ses duyuldu; “Boşananlar yalnızca boşalamadıkları için değil yataklarında rahat edemedikleri için de boşanırlar. İşte Biz sokaklardan dağılan bazaları topluyoruz arkadaşlar..” Gözlerini sesin geldiğı yöne döndürdü. Atmışlarına yaklaşmış bir yatak ustası karşısındaydı. Usta gözlerini cepleri dolu adama onu yakalamış gibi dikti. Sert bakıyordu. “Aslında ağaçlara yeterince estetik şekil veremediğim için marangoz olamayıp bir yatak ustası oldum” diye vaazına devam etti. Elindeki çekici bir tahtaya yavaşça bıraktı. Metro ahalisi, adamın anlatacaklarını merak edencesine birazda utanırcasına bakıyordu.

Birden cepleri dolu Yüksel ve yatak ustası için her şey karardı ve ardından apaçık bir aydınlığa kavuştu. Yüksel bu olanın sadece ikisi için olduğunu, ahalinin bu olanları farkında olmadığını farkındaydı. Yatak ustası büyük bir ciddiyetle genç yaşında başladığı sorgulamalar sonucu terk edişlere peyda oldu. “Şimdi daha iyi anlayacaksın genç adam eve dönmenin evi terk etmekten zor olduğunu” dedi yatak ustası. Yaşından dolayı buruşmuş suratını gererek “Yatakta on numarayımdır bu arada” dedi.

Yüksel olanlara anlam veremiyordu fakat hayatında ilk kez bir anlam arayışında değildi. İlk kez olanları görebiliyordu. Yatak ustası buruşmuş yüzünü bir anda çok ciddi bir hâle getirdi Ve ekledi; “Cepleri dolu çocuk, sana bir seçim hakkı sunuyorum. Ya iyi bir yatakta yatacaksın yada iyi bir yatak ustası olacaksın. Yani, mealen, ya iyi boşalacaksın yada iyi boşanacaksın.”

Yüksel anlam arayışına dahil ettiğı için yaşlıyı sertçe reddetti ve ekledi: “Terk etmeyi terk ederek, içime ve cebime gark olan kalabalıkları terk edip kadrimi bilmeye gidiyorum. Sen bu yolculuğı yapmaktan acizmişsin”

Yatak ustası arkasına yaslanıp güzel bir kahkaha patlattı. Ardından “Ben de öyle söylemişim” dedi.

Revision #2

Created 9 Mayıs 2024 05:31:47 by Kelimeadam

Updated 9 Mayıs 2024 05:58:55 by Kelimeadam